

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 448/2012-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 18. októbra 2012 predbežne prerokoval sťažnosť Mgr. A. G., Ž., zastúpenej advokátkou JUDr. Z. S., Ž., vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 20 Er 1207/2008 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Mgr. A. G. o d m i e t a pre neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 17. septembra 2012 doručená sťažnosť Mgr. A. G., Ž. (ďalej len „sťažovateľka“), vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov postupom Okresného súdu Žilina (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 20 Er 1207/2008.

Zo sťažnosti vyplývalo, že 11. augusta 2008 podala sťažovateľka námietky proti exekúcii v exekučnom konaní vedenom Exekútorským úradom JUDr. J. K. Okresný súd v označenom konaní sťažovateľke zaslal výzvu 12. marca 2009, na ktorú odpovedala 14. mája 2009. Od uvedenej doby okresný súd nekonal a ani napriek písomnej urgencii doteraz vo veci nerozhodol. Sťažovateľka preto žiadala, aby ústavný súd vo veci vydal tento nález:

„1. Okresný súd v Žiline v konaní vedenom pod spisovou zn. 20Er 1207/2008 porušil právo sťažovateľa, aby jeho vec bola prerokovaná bez zbytočných prieťahov a boli zaručené práva v čl. 48 ods.2 Ústavy SR.

2. Okresnému súdu v Žiline v konaní vedenom pod spisovou zn. 20Er 1207/2008 prikazuje konať vo veci bez prieťahov.

3. Sťažovateľovi priznáva finančné zadosťučinenie v sume 740,02 EUR, ktoré mu je Okresný súd v Žiline povinný vyplatiť do dvoch mesiacoch od právoplatnosti nálezu.

4. Sťažovateľovi priznáva náhradu trov právneho zastúpenia v sume 141,79 EUR, ktorú je Okresný súd v Žiline povinný vyplatiť jeho právnenému zástupcovi na účet vedený... do jedného mesiaca od právoplatnosti rozhodnutia.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každú sťažnosť predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľov. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie.

Podľa tohto ustanovenia sťažnosti vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, sťažnosti, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné sťažnosti alebo sťažnosti podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj sťažnosti podané oneskorene môže ústavný súd odmietnuť bez ústneho pojednávania. Rovnako môže ústavný súd odmietnuť sťažnosť aj vtedy, ak je zjavne neopodstatnená.

Ústavný súd zo sťažnosti a z jej príloh zistil, že sťažovateľka napísala prípis okresnému súdu 16. mája 2012, ktorým poukázala na to, že vo veci o jej námietkach vznesených v exekučnom konaní sa nekoná.

Podľa názoru ústavného súdu sa podanie kvalifikovanej sťažnosti na prietahy v konaní podľa § 17 ods. 1 zákona Slovenskej národnej rady č. 80/1992 Zb. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky, štátnej správe súdov, vybavovaní sťažností a o voľbách prísediacich (zákon o štátnej správe súdov) v znení neskorších predpisov v spojení s § 6 zákona č. 335/1991 Zb. o súdoch a sudcoch v znení neskorších predpisov naďalej aj po nadobudnutí účinnosti nového čl. 127 ústavy zásadne považuje za účinný prostriedok ochrany takých základných práv, ktoré súvisia so základným právom na súdnu ochranu, ako aj so základným právom na konanie bez zbytočných prietahov (napr. IV. ÚS 153/03). Účinnosť takeého právneho prostriedku ochrany pred zbytočnými prietahmi v súdnom konaní potvrdzuje aj znenie zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, ktorý vo viacerých ustanoveniach zdôrazňuje povinnosť sudcu konať bez zbytočných prietahov a ustanovuje za také prietahy aj disciplinárnu zodpovednosť [§ 2 ods. 2, § 30 ods. 4, § 52 ods. 1, § 116 ods. 1 písm. b) a § 118 ods. 1 citovaného zákona].

Vychádzajúc z uvedeného, ako aj zo svojej rozhodovacej činnosti ústavný súd zastáva stanovisko, že podanie predmetnej sťažnosti bolo v okolnostiach prípadu zo strany sťažovateľky nekvalifikované a formálne, ktorému nemožno pripísať účinky, ktoré by inak takáto sťažnosť mohla mať, ak by predseda okresného súdu dostal primeranú lehotu na prijatie opatrení proti zbytočným prietahom v napadnutom konaní (m. m. IV. ÚS 278/04, IV. ÚS 74/05).

Ústavný súd preto podľa § 25 ods. 2 v spojení s § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 18. októbra 2012